

POWIERZCHOWNY (1) *ai*

A sg m powierzchown(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Będący na zewnątrz, na powierzchni czegoś; przen: [Zbawiciel sprawiedliwość] wyfluzzył/ á nam ia
dãie zá nãlze włãfne/ y ielt ná dufzy/ nie iãko co powierzchowne⁶⁰: ále iãko rzecz z nią [!] zroflã
(*marg*) Sprawiedliwość z dufzã zroflã ielt nie iãko fuknia. (–) *SkarKaz* 349a.*

Cf **POZWIERZCHOWNY**

MC